

Pacific His Pacific His Pacific His

Holiday.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.

Dedicated October 14th 1894.

No. 39

Parkland, Wash. 2. Oktober 1895.

5te Aar.

Om Vængsten efter Fædrelandet.

Sonnegang af H. A. Brorson.

Aldrig jeg mere paa Verden vil tænke,
Himlen, kun Himlen jeg længes at se;
Jordiske Friheds er tungene vænte.
Gleden er grundet paa Villen af Sne.
Kallet er deilig, som Bellyn vil skænte,
Men den er blandet med giftigste Ve.
Aldrig jeg mere paa Verden vil tænke,
Himlen, kun Himlen jeg længes at se.
Mebens de Stolte sig sminke og juvne,
Maatte vel Ormene hjertelig le.
Aldrig jeg mere paa Verden vil tænke,
Himlen, kun Himlen jeg længes at se.

Jesus, som Himlen os Alle fortjente,
Kom dog at redde og hente os snart!
Mange i Troen begyndte, men endte
Med den i Ørken ubændige Part.
Som i de Dage, da Noah han sjælte,
Saadan er ogsaa nu Tidernes Art.
Jesus, som Himlen os Alle fortjente,
Kom dog at redde og hente os snart!
Himlen, paa Himlen alene vi vente,
Himlen, derinde at blive forvart.
Jesus, som Himlen os Alle fortjente,
Kom dog at redde og hente os snart!

Brudstykke af en gammel russisk Prædiken.

af Bisshop Lukas af Novgorod. (1836).

Først og fremmest, Brodre, er det
vor og alle Kristnes Pligt at holde hans
Befalinger, det vil sige: at tro paa en
hellig treenig Gud, Fader, Son og Hel-
lighedsland, som Apostlene og Kirkesædrene
lærte, og at tro paa Opstandelsen, paa
det evige Liv og paa Syndens evige
Straf. Naar du er i Kirke, saa var
tilstede i Herrens Hrungt og tilbed ham;
tal ikke om og tænt ikke paa noget andet,
men bed til ham af hele dit Hjerte,
at han maa forlade dig din Synd.

Bis Kjærlighed mod alle Mennesker
og mest mod Brødrene, og hav ikke en
Ting i dit Hjerte og en anden i din
Mund. Ved ikke din Broder i Fristelse,
at Gud skal lede dig i en endnu vortre.
Vær med Sagmodighed en Krenelser
og gjengjæld ikke ondt med ondt. Ro-
ser hverandre, og Gud vil roje eder.
Gives ikke indbyrdes, at man ikke skal
kalde eder Djævelens Børn, men værer
forsørlige, saa man maa kalde eder
Guds Børn. Fordom selv ikke i eders
tanke en Broder, men tænt paa eders
egne Synder, at Gud ikke skal fordømme
eder. Hush paa de Fremmede og
værer medlidende mod dem, mod de fat-
tige og mod de fångne og viser Barm-
hjertighed mod eders egne Trælle.

Det kommer sig ikke for eder at tage
Del i Spil, at føre uhøvist Tale eller
at blive lidlig og vredagtig. Ser ikke
ned paa hverandre. Spottet ikke no-
gen. Vær faalmodige i Modgang og
sæt eders Bid til Gud. Værer ikke hov-

modige eller stoltte men tænt paa, at
maaße Sygdom og Svaghed kan ramme
ed er i Morgen. Værer ydmige og
sagtmødige, thi Djævelen bor i de hov-
modiges Hjerter, og Guds Ord kan ikke
finde Indgang hos dem. Er en gammel Mand og dine Forældre. Tag ikke
Guds Navn forsængelig. Døm i Over-
ensstemmelse med Sandheden. Laan
ikke Penge ud mod Renter. Hrungt Gud,
cer Kongen. I Trele, adlyder først
Gud dernæst eders Herre. I maa hven-
den døbre eller sjæle, hverken lyve eller
afslægge fast Vidnesbyrd, hverken bære
paa Håd eller Misundelsse eller bagtale
nogen. Værer hverken vredagtige eller
uforskammede. Glæder eder med de
glade og sørger med de sorgende, og
Guds Fred være med eder alle.

Den troende Røgter.

Hvad der her meddeles, er efter en
Bekræftelse af, at den Gud, som har
sagt: "Man bør altid bede og ikke blive
troet" (Luk. 18, 1), tillige har sagt og
endnu ladel staa ved Magt, at "hvad
som helst I bede Faderen om I mit
Navn, skal han give eder" (Joh. 16,
23).

I England er det Sit, at pladsjø-
gende Karle og Piger begiver sig til
nærmeste Kjøbstad en bestemt Dag, og
de Landbrugere, som mangler Tjeneste-
folk, kommer da der for at feste.

En af dem, der besøgte et saadant
"Folkemarked", var en Godseier, som
manglade en Røgter. Han træf strax
en Karl, som han syntes meget godt
om, blev ogsaa temmelig snart enig
med ham om Lynnen, da Karlen siger:
"Der er dog en Betingelse, som De maa
gaa ind paa, nemlig at give mig et Par
Timers Frihed hver Søndag til at gaa
hen og høre Guds Ord; thi jeg er et
troende Menneske."

"Ja, saa behøver De ikke at bryde
Dem mere om vores Aftaler," sagde
Godseieren, "thi jeg har en Gang be-
stemt, at jeg ingen troende vil have i
min Tjeneste."

Termed stilles de. Den ene for at
saa en Røgter, som ikke var troende,
den anden for at høje en Plads, hvor
han kunde saa Lov at høre Guds Ord.

En Stund efter træf Godseieren en
Ven. Da denne spurgte om hans
Erinde, sagde han: "Jeg mangler en
Røgter og tog herhen for at feste en.
Egentlig havde jeg høret en; men saa
sagde han, at han var troende, og den
Slags Folk vil jeg ingen leve af, ellers
syntes jeg godt om Karler."

"Da har De vist narret Dem selv",
sagde Vennen; "thi jeg har en Gang

hast en troende Karl, og han var saa
dygtig, som nogen kunde være. Jeg
tror, De gjør Kloest i at saa sat i ham
igjen, dersom det kan lade sig gjøre
endnu. De kan da i al Fald prøve
ham en Død, er han ubrugelig kan de
jo affledige ham."

Godseieren vœnte sig, og gif saa
hen at opsigge Karlen.

Denne havde endnu ingen Plads
saat, da Godseieren træf ham, og da
han blev tilbuddt den begjærende Frihed
om Søndagen, blev han føjet anden
Gang.

En Død efter tiltraadte han sin Plids,
som han udnyttede saaledes, at Godseie-
ren ikke vilde af med ham. Røvoget
trivedes og gav mere Melk; thi Herren
var med ham, som forhen med Josef og
gav ham Lykke til alt hans Arbeide. (I
Mos. 39, 2—5, 21—23.)

Dette bemærkede Slagteren ogsaa
snart efter paa et af hans ofte gjentagne
Besøg for at hjælpe Slagterkvæg. En
Dag sagde han: "Hvad har De dog
gjort ved Deres Røvoget, det trives nu
langt bedre end før?"

"Ja, er det ikke mørkteligt," sagde
Godseieren, "Fodringen er den samme,
og dog trives de og giver endda mere
Melk. Jeg ved ingen som helst For-
andring — dog jo, jeg har saat en
troende Røgter; men det gjør da intet
til Sagen."

"En troende Røgter," gjentog Slag-
teren haanligt, "vist gjør det noget —
han beder vel sagtens for dem."

Om Aftenen sagde Slagteren: "Jeg
funde dog have Lykt til at se, hvordan
denne Karl bører sig ad med Kreatur-
erne."

Godseieren havde ikke noget imod det
og sagde: "Det kan let ske, vi kan staa
tidlig op i Morgen og lægge os paa
Loftet over Kreaturstalden. Røgteren
kan ikke mørke noget til os, og vi kan
overskue det hele."

Næste Morgen var de allerede oppe
paa deres Plads, da Røgteren kom og
tændte sin Lygte. Han renede Kryb-
berne og gav Røvoget et Foder. Da
han var færdig hermed, gif han hen i
en Krog, fastede sig paa Knæ og bad:

"O, Kjære, himmelske Fader, hav
Tak, at du i Nat holdt din Haand, saa
naadigt over dette Sted, og har beskjæ-
met Røvoget, som er overdraget til min
Omsorg; bevar det ogsaa i Dag og vel-
sign, hvad jeg nu har givet det at øde.
Tak fordi du har bevaret mig i Nat;
bevar mig den kommende Dag i Jesus
Kristus, din enbaarne Son, som er død
for mig og alle arme Syndere. Tønk
i Raade paa min Husbond, som endnu
ikke hender dig. Men ogsaa Slagteren,

som bandede saa trygtsig igaar, ham
maa du især tage dig af, han trænger
det saa hardt. Bønhør mig i Jesu
Navn. Amen!"

Hvert Ord hørtes tydeligt oppe paa
Loftet. Slagteren havde nu set, at
Røgteren bad for ham selv, og han følte,
at Gud havde hørt Bønnen. Den for-
fulgte ham bestandig, hans forrige Rø
og Fred var borte, og han saa sig nu
som en fortapt Synd; men Gud sle
Tak! "Jesus annammer Syndere,"
og den, som kommer til ham, vil han
ikke støde ud. Slagteren fit at se, at
der var ingen anden Wei at gaa, og han
hastede hen til Jesus og fandt den Fred,
som overgaar al Forstand: Fred med
Gud ved den Herre Jesus Kristus.

Et godt Svar.

En romersk katholsk Prest talte en-
gang med en Gut, som tilhørte hans
Menighed, men som ofte besøgte den
protestantiske Skole der i Egnen. Pre-
sten søgte at overtale Gutten til at ud-
leveres sin Bibel og at tilbede Jomfru
Maria for af hende at saa Hjælp og
Trøst. "Hr. Pastor", svarede Gut-
ten, "jeg har læst i Bibelen, at Maria
paa Beien fra Templet i Jerusalem mi-
stede sin Son, hun vidste ikke, hvor han
var, men ledte efter ham i 3 Dage.
Dersom hun ikke bedre kunde passe pa
sit eget Barn, som var hende saa nær,
da tro jeg ikke, at hun kan berhylle mig,
som er saa langt borte fra hende."

"Droger ikke i fremmed Land med de
Bantro. Eller hvad Deligkhed har
en Troende med en Bantro?" 2 Kor.
6. 14—15.

Paa Apostelen Johannes' tid fremstod en
Brangler ved Navn Gerinth og lærte, at
Kristus ikke var sand Gud, men et blot og
bart Menneske. Under sit Ophold i Efesus
var Johannes gaaen ind i et Badehus, men
da han ikke høre, at denne Brangler var
berinde, forlod han hurtig Badet, sigerende:
"Lad os fly herfra, at ikke Huset skal styre
sammen over os, medens Gerinth er inde".

— En anden Gang mødte Gerinth Aposte-
len paa Gaben i Jerusalem. Gerinth hilste
meget venligt; men Apostelen gif uden at
agte paa hans Hilsen. Da tiltalte Gerinth
Apostelen i en venlig Tone: "Rei, hender
De ikke mig, Gerinth!" Ved denne Tilta-
le vender Apostelen sig, ser ham strengt i Øj-
ene og siger: "Jo, jeg tjender dig, du Djæ-
velens førsteføde Son!"

Hvorledes følger vi i Apostelen's Fodspor?
"Thi hver den som nogter Sønnen, har ei-
heller Faderen". 1 Joh. 2, 23.

— Det vil ikke kreve megen Kapital for
en Kristen at vide Verden enten han giv
Forretning for Gud eller ikke.

Hilsen og Tak!

Bor hjære Gud har nu ført os vel tilbage til vort hjære hjem i Parkland, Wash. Vi vil derfor gennem "Herald" sende vores hjære i Østen vor hjertelige Hilsen og Tak for at bevist Godhed og Hjærlighed, hvormed vi blev mødt under vort Ophold hos Eder!

Det var hjertestyrkende og vederkøgende at mødes med Eder igen efter flere Aars Fravær! Vi bøllager, at vi ikke vil Anledning til at besøge alle vores gamle Menighedslemmer. Herved mener jeg ikke blot dem, som er gamle af Aar, men de som jeg har døbt, konfirmeret eller vægtet i de 22 Aar jeg var Prest i Fillmore Co., Minn., og også i Wittenberg, Wis., hvor jeg virkede som Indianermisionær i 6 Aar.

Den Tid, som vi opholdt os i Østen, var en travæl Tid for Farmerne, men det lod ikke til, at man nødig saa os komme og gjerne saa os drage bort. — Nej! det modsatte kom alle Steder til syne; derfor var Opholdet der saa overmaade hjært.

Min Opgave var ikke blot at søge Hjælp og Opbyggelse for mit eget Beboende, men også at samle Bidrag for "P. L. U." og Abonnenter paa "Herald". Begge Dele lykkedes over Forventning. Det lod ikke til, at vort Besøg blev mindre hjært, naar de fandt ud vor Vibensigt med vort Besøg. Nej, det udtaltes, at de var glade over, at de ikke Anledning til at høje Bidrag til vor Skole, som de ansaa for den mest trængende Lutherse Højskole iblandt os.

Da en Ven gav mig \$10 til Stolen, og jeg, som tilbørlig var, tællede for Gaven, sagde han: "Det er jeg, som bør tale. Du har Bryderi og Bekostning med at reise omkring."

Havde jeg været yngre og stærkere — havt mere Mod og Foretagelsesdrift — da jeg kunde opholdt mig en længere Tid i Fillmore Co., Minn., og Story Co., Iowa, hvorfra jeg havde venlige og stærke Opsordninger, saa kunde jeg nok samlet betydelige Bidrag — både til Stolen og Presse og Abonnenter paa "Herald", men jeg vil haabe at de Hjælper, som staar saa varmt for vort Missionarbeide herude, vil nos selv sende os Bidrag, samt opmuntre andre dertil.

Da en Ven hørte at jeg var bestemt paa at reise fra Harmony, Minn., den 10de dø. for at begive mig paa Hjemreisen, sagde han: "Du burde gjøre som Missionær Skrefsrud, bestemmedig til at være her et Aars Tid."

Hvor tillænde denne Anmodning kunne være i finansielle Henseender for Stolen, saa blev jeg dog min Bestemmelser tro; thi jeg har Forpligtelser paa mig herude. Vilde gjerne være herhjemme ved Stolens Åbning den 19de dø.

Fra St. Paul, Minn., rejste min Hustru og jeg samt Miss Hannah Jahr fra Bratsberg, Minn., Rejserinde for Stolen og 2 Elever fra Harmony, Minn., George Solsch og Nora Trosgaard med R. P. Bauen.

Vi drog ud Kl. 4.15 Efterm. Rejsen gik heldig til vi kom til Livingston, Mont., der standeude man Toget, da der meldies, at der var Fludebrand i Tunnelen lidt længere vest. Og da som man ikke vidste, hvor lange det vilde tage inden Tunnelen kunde blive farbar, besluttedes at tage baaade Passagererne og Godset i Vogne over Fjeldet (Rocky Mountain) 1½ Mil. Dette paaførte os ca 8 Timers Forsinkelse. Og saasom

Vejet havde været varmt og vi var usørberedte paa en saadan Fjeldtur, hvor der blæste en kold Wind, blev vi noget forsløjet. Denne Forføjelse forsgedes da vi lørdag Aften hjorte fra Tacoma til Parkland.

Pastor Harstad og Hr. Sætra mødte os der med gode Vogne (Buggies). Hade vi ikke blevet forsinket paa Beien, saa havde vi kommet til Tacoma Kl. 2 Efterm. og kunde reist med Sporvogn og Motor til Parkland. Vi vare dog glade ved at komme hjem.

Søndagen prædikede Past. Harstad over Dagens Ep. De, som ikke havde hørt ham før, sagde det var en særdeles god Prædiken han holdt; og vi, som havde hørt ham saa ofte, fandt den meget lærerig og opbyggelig.

Saa ere vi da tilbage til det fredelige og slyonne Parkland, efterat have tilbragt en 4 Maaneders Tid paa Rejser, dels i Hagel og Regnstorm under Torden og lynsb, dels paa fævde Beie i en Barne af op til 110 Grader; men den trofaste Beskytter har afværget alle Farer. Mens vi var paa Rejser fra St. Paul kom der Tid i Bagagevognen, men man sit slukket Tiden uden at standse Toget.

Paa denne Tur i Østen fik min Hustru den særstalte Glæde at saa se sin gamle Møder. Hun er 89 Aar og bor i Norway, Wis. i Mustego Settlement.

21 Sept. 1895.

T. Larsen.

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortsat.)

5te August.

Mæget aarle, der Solen gik op, var Formand Harstad med vor venlige Vært, Christ Olsen, ube for at "løfte" Trapperne.

Dette er et meget interessant Syn. "Trappen" bestaar af tre Dele; Veden, Hjæret og Bottet.

"Veden" er en "Gar" eller ret Linie af Bøler mellem hvilke er udspændt Fjærestol. Dens Længde kan variere, men er ca. 90 Fønne.

"Hjæret", som sidder til Vedenes høje Ende, bestaar af Bøle og Net opstillede i Hjærelorm med den spids Aabning mod Bottens "Tunnel".

"Bottet", der er stor som et Hus, bestaar af Nætverk paa Bunden og Siderne. Ven har en Aabning: Tunnelen, der minder noget om Aabningen paa en Kæleline. Tunnelen er vid udad og smalere ind i Bottet i en ganske smal Aabning. Der skal være sjeldent, at nogen Fjæl finder ud igjen, naar de først er inde i Bottet.

Gangsten gaar da for sig paa den Maade: Fjælen kommer mod Veden og folger med denne for at finde en Udvæl, kommer saa ind i Hjæret og derved uvislaarlig ind i Tunnelen og Bottet og er dermed fangen.

Hvor mange Mennester er der ikke, som sanges af Synder og Hæveledes Magt alkurat paa jamm: Bis. De forlader Guds Ords banede Beie, kommer ud paa Bidderne og træffer en af Satans mange "Trapper". Det er fint at følge Veden, men til sidst ender det i der sorte Gryde".

Men Trapperne kan ogsaa være Billende paa det modsatte. Den vidt omvælvende Sjæl træffer et Guds Ord og følger det. Det bliver hans Veden og det leder ham til Jesu varme Hjerte, til det Dyb af Hjærlighed, som ingen endnu

tilhulde har udgrundet og derfra gjenem den snævre Port ind i det evige Liv.

Det er interessant at se paa Østning af Trapperne.

En Væg af Bottet nedslades og Væden glider derind.

Nætveggen sættes etter og Optagelsen begynder, idet Fjæsterne med store Kroge tager Fjælen op af Vandet.

Hundrede af sjælgindsende Fjæl fører om i det træne Rum, rædde for Livet og kan intet Sted komme.

Mr. Olsen løftede den Morgen over 1 Ton Fjæl, hvilket repræsenterer et Vægt af over \$100.

Nogle Dage i forveien havde han 1500 pund og for ca. en Uge siden over 1 Ton igjen. Det sagdes, at han til dato ikke, havde taget op over 44 Tons.

Der er mange af Trappfjæsterne, som er velfæraende, men der skal megen Omtanke og Kyndighed også til dette Arbeide.

Maaatte blot enhver af os vænke, i hvad Kald og Livsstilling vi end er: Det er til Guds Hære jeg gjør min Gjerning. Det er Han, som har givet mig Forstand paa min Gjerning og Dygtighed til mit Arbeide og som holder min Klogslab og min Arbejdskraft vedlige.

Tenk en hver, der indbildet sig at være en Kristen, saaledes, da vilde vi for det første have sætte religiose Tramps; thi da vilde man erkende, at en Fjælers eller Farmers eller hvilken som helst tro Arbeiders Gjerning er ligesaa hellig i Guds Hære, som nogen Prebis eller Prædikante.

Tenk Folke i Almindelighed saaledes, da vilde mange af dem, som nu ikke taldes Kristne blit regnede i de Kristnes Kæller og mangen en, hvis Tanke nu ikke vælter højere end til Munden og Madsællen vilde komme i et inderligere Forhold til sin Gud.

Der var berammet Opbyggelse i Stringtown til Mandag Middag og man havde at begive sig dithen.

Med et hjerteligt Farvel til vore venlige Vært og andre Venner paa Chinook Beach begav vi os langs Strandens til Stringtown, som ligger ca. 4 engelske Mil længere ind i Bakers Bay og nærmere Ilwaco.

Ude på Vandet stod de Ensider af Bøle med Nætverk imellem.

Jude paa Strandens stod de mange venlige Fjælhuse Chinook tæller, efter Forsyrende ca. 300 Fjælbyggere, hvoraf de allerflest er Skandinaver og Finner.

Bagom Fjærbyen staar Grænslogen grøn, medens Landstabet hæver sig mod Fjeldene i Baggrundens.

Til Stringtown kom vi ved Middagstider og blev venlig modtagne i John Madlands Hus.

Derefter samledes de derværende norske Familier i Skolehuset, hvor Formand Harstad talte over Joh. 15.

Det er her nylig dannet en Lutherse Søndagsstole.

De herhørende Norske tilhører Chinook Menighed, som stiftedes 20de Mai 1894.

Ogsaa denne Menighed har været forsigt at Selvmogere og Brænglærlere, men den har en lidet Hjælpe af troe Lutheranere, som næppe har let lader sig narre til at forlade de gamle Skoler og det rene Guds Ord. Gud beskytte dem mod Flændens Magreb.

Nu maaende man silles fra Vennerne ned Stringtown og legge ived til Ilwaco for at reaa sidste Dampbaad til Astoria.

Der er omtrent 3½ Mil ot gaa. Snart var Ilwaco ifsigte. Dette er en lidet By, hvis hele Tilværelse afhænger af Fjælere, samt de mange Sommerreisende til Long Beach.

Her gaar en smalsporet Jernbane til Sealand, hvorfra man kan gaa over South Bend til Tacoma.

Det var i allersidste øjeblik vi kom ombord i Dampbaaden, efter at have haft et Kaplæb med Tiden den sidste Del af Beien.

Saa gyngede vi paa Øslerne indover den mægtige Columbiaflod.

Astorias elektriske Lys tindrede os imøde i Augustastenen og snart efter landsattes vi paa O. R. & N. Dok.

Fremgang.

Den Reisædige stal grænnes som et Palmetræ, han skal voxe som et Cedetræ paa Libanon. De, som ere plantede i Herrens Hus, de skulle grænnes i vor Guds Forgaard. De skulle endnu bære Frugt, naar de ere grahaerede, de skulle være saftige og grønne. Ps. 92, 13—15.

Bibelen opfordrer altid Mennester til at gaa fremad, til at voxe og blive stærkere og klogere Dag for Dag; den siger dem, at de bør blive bedre, og at de kan forbedres, naar de blot selv vil. Ovenstående Tegn fortæller os, at vi skal bære megen Frugt paa vore gamle Dage, og andre Steder siger der, at de, som holder sig til Herren, skal haae nye Kæster, og at vi skal gaa frem fra Kraft til Kraft. Det er ikke et af Pauli Brev, som ikke taler om at voxe i Kundstab og Raade fra Gud, om at være syldte af Guds Land og om at vore Hære mere og mere maal oplades for Guds Sandheder, der er ikke et af hans Brev, som ikke indeholder Bonnen om, at de Mennester, til hvem han skriver, maal blive visere og bedre. Og

Det er berammet Opbyggelse i Stringtown til Mandag Middag og man havde at begive sig dithen.

Med et hjerteligt Farvel til vore venlige Vært og andre Venner paa Chinook Beach begav vi os langs Strandens til Stringtown, som ligger ca. 4 engelske Mil længere ind i Bakers Bay og nærmere Ilwaco.

Ude på Vandet stod de Ensider af Bøle med Nætverk imellem.

Jude paa Strandens stod de mange venlige Fjælhuse Chinook tæller, efter Forsyrende ca. 300 Fjælbyggere, hvoraf de allerflest er Skandinaver og Finner.

Bagom Fjærbyen staar Grænslogen grøn, medens Landstabet hæver sig mod Fjeldene i Baggrundens.

Til Stringtown kom vi ved Middagstider og blev venlig modtagne i John Madlands Hus.

Derefter samledes de derværende norske Familier i Skolehuset, hvor Formand Harstad talte over Joh. 15.

Det er her nylig dannet en Lutherse Søndagsstole.

De herhørende Norske tilhører Chinook Menighed, som stiftedes 20de Mai 1894.

Ogsaa denne Menighed har været forsigt at Selvmogere og Brænglærlere, men den har en lidet Hjælpe af troe Lutheranere, som næppe har let lader sig narre til at forlade de gamle Skoler og det rene Guds Ord. Gud beskytte dem mod Flændens Magreb.

Majla Packers Association's Fabrikker i Port Roberts og Semiahmoo har naaet nedlagt hermetisk 50,000 Kuber Dog eller 2,400,000 Kuber, som omtrent alt sammen vil gaa til England og Australien. — L. L.

En Tur til Idaho og hjem igen.

M — C.

Kirken i Genesee skulle indviets. Kandidat Kristensen, Søn af Pastor Emil Kristensen, der for snart 20 Aar siden organiserede Vor Frelzers Menighed, skulle ordineres og indføres i samme, og selvstændig maatte jo da et Par af os Missionærer afgaae. Da jeg tilslader mig at kalde Formanden for voit District og saa Missionærer, thi det er han isandhed. Han brøste det ogsaa for fort Tid tilbage ved paa en Bonn Ryt at have hundrevis af Mile i Oregon og Washington.

Nort sagt, vi drog aften en Torsdags Estermiddag, ikke paa hesteryg, men med Jernhesten imod Spolane. Den ene vafre Blads og By drog vi forbi efter den anden. Yakima Valleyen for Frugt og Humle saa bekjendt Dal, var vidunderlig tropisk. Man skalde tro, at intet vilde gro her; thi her ser saa tørt, ja ørkenagtig ud, men dette er saa at sige Edens Have i Washington. Ellensburg, en trivelig By, var nu en rygende Grusdyng, og Telt ved Telt saaes paa de Steder, hvor der var ryddet op blandt Rumeerne; dog den vil lig "Phönix" have sig stønnere og mægtigere end jor. Den ene Blads efter den anden færes forbi, om Morgenens nærmere vi os Spolane, besjendt for sine enestaaende Vandfald, sine Møller og Jernbaneværsteder. Hvor vækst ligger ikke denne Østre Washingtons Dronning paa Plateauet paa begge sider af Fossen, eller Elven, medens prægtige Staaltraadbroer forbinder de to Bydele. Her findes visselig saa store og i Structure ligesaa vafre Bygninger, som i Seattle og Tocoma, og maatte penere anlagt. Foreningskvartieret gav Indtryk af Soliditet og Foretag somhed.

Under vor Vandring op og ned, saa vi mangen en Skandinav, og det er visstelig at hælle, at vor Samfund saa at sige, Juster har gjort for at saa Godstætte paa dette Sted. Jeg har nu bestandig troet, at man paa Missionsmarken burde først se at saa Godstætte i de øvre Byer, hvor man da med disse til Udgangspunkt, senere færdig gjøre Rejser rundt om i alle Rejne. Dog waasle at Meningerne her kan være forskellige.

Efter at have tilbragt 5 Timer her, besteg vi Palouse Valley Jernbane, som skulle føre os til Maale, Genesee eller Moscow, Idaho. Palousedalen er uden tvivl en af de frugtbareste Dalstræg i Idaho. Her saar Landmanden sine 40—60 Bushels med Hvede, som er den vigtigste Sød; men ogsaa Vinfrø, Havre, Frugt af alle Slag dyrkes med stor Fordel. Den ene Heit, men ogsaa vistnok Fordel, laa siges at være, at at Danke er meget ujævn, thi der er bare Valte og Dol. Men det mærkværdige er, at disse store Bakker eller rettere Hauger, er de frugtbareste; thi her findes fra 4—7 God jord Madjord, medens Dolen er mere letet og ikke saa god, derfor anlægges ogsaa Haverne oppe i Bakker et lidet Stylle; dette er vel ogsaa gjort for at Frosten ikke skal slade Træerne. Som sagt, det var et hærligt Land, og gjorde et mærkværdigt Indtryk paa os fra Piger Saard, der er vandt medbare Skove og Feld, men Skov, thi her var ikke Stoi at se, bare Fjell, gængende Hvedeagre som langt Vie kunde ma.

(Mere).

Endnu lidt "Fra Rejsen".

Efter et Ophold i Østen af to Maaneder er vi endelig paa Hjemreisen. Den Tid besøgte vi fire af vores tidligere Menigheder. Overalt blev vi modtagne med saadan Færlighed og Forekommenhed, som sent vil glemmes.

Fra 15de til 22de August overværede Konferensen i Red Wing i det prægtige "Ladies Seminar", som vores Brødre har facet opbygget. Det er Pastor Bjørge, Hr. A. Simons og nogle saa andre, som med megen Færlighed og Opførelse har opført dette Storværk. Disse Mænd har ved Opførelsen af denne Blantessole for vores opvoldende Børgebør sat sig et Minde, som Ester-slegten vil talke dem for. Det er at haabe, at de mange velstaaende Farmere og Forretningsmænd i vor Samfund, som Gud har velsignet med langt mere jordist Gods end de kan fortære i sin Levetid og hvis Døtre skal hente Bisdom fra denne Skole baade for det Liv, som er og det som kommer — vil oplade sit Eggenude og sætte sine Skudre under den tunge Byrde, som nu hviler paa nogle saa Mænd...

Maatte nu Herrrens Ord altid blive Ledestjernen i al Undervisning til de unge Pigers sande Gavn baade for Tid og Evighed!

Onsdag, 21de Aug. forlod vi Red Wing efter en Uges hyggeligt Samvar med Brødrene. Det var omkring 160 Deltagere ved Mødet. Det var den største Prestekonferense, som nogensinde har fundet Sted i den norske Sognede.

En siden Aftiller til Renville, Minn., forat besøge Svigerønnen, Past. A. J. Torgerson, maatte gjøres, for vi var vestover. Dette medtog et Par Dage, saa vi forst Lørdag Aften kl. 4.50 kunde tage Trainet over "Northern Pacific R. R." til Ryssen.

I Rejsehøjet befinner sig foruden voit ældste Søn, Johnney, som ikke før har været ved Ryssen, to nye Missionsprester for Beskytten, nemlig Past. G. Blæckan, som er valdt til Past. Ottensons Eftermand i Eureka, Cal., og Pastor O. Hagoes, som er valdt til Fairhaven, New Whatcom og anledede Menigheder. De giver begge Indtryk af, at være begejstrede for den Herre, som nu har taget dem i Sold. De synes at være sydte med Mod, fast bestemte paa at føre sin Herres Krige mod Onsdagens Magter og side for Evangelists Skyld. Og det trænges sandelig ogsaa her ved Ryssen, skal de ikke i fortore eller længere Tid gaa trætte og opgive Gjerningen.

Vi meddelte i vor Rejsebeskrivelse østover for et Par Maaneder siden, at al Grøden i Østaterne loede en stor Høst. De gunstige Bevæbningefor Sommeren igennem har bragt dette Resultat. Høsten er simpelthen umådelig. De hødige Hornugre og den Mængde af store Havre- og Hvedestalle, som ses overalt, beviser dat udsom.

Det er et haab, at de mange Guds Børn, som træder omkring i dette store Land, saa sin Del af denne rigtige Høst, ikke vil glemme, at de som Guds Hus-holdere skal bruge en Del af Herrens Beskyttelse i Missionsens og overhovedet Kirkens Ejendomme.

Den 25de Aug. begyndte vi at stulde bleven en Ulykkesdag for os, men ved Herrens faderlige Omjorj blev dog Trainet bevaret fra Ødelæggelse. Om-trent kl. 8 Torsiddag ca 6 MA fra voit sidste Station, vi havde forlatt,

medens voit Train stod stille forat tage Vand, kommer et andet Passagertrain, med en 40 Miles fart, farende rundt en stærk Curv vel en halv Mil borte, sige imod os. Det frembrudende Train stødte nogle saa Roads fra voit Lokomotiv. Ulykken var afværget for denne Gang. Men hvor med! Hvilet Fingerpeg fra Herren! Havde ikke vor Lokomotivfører stoppet forat tage Vand, vilde et hyggeligt Sammenstød været uundgæeligt. Hvor Skylden saa fil vi ikke vide. (Mere).

Upheder.

Pastor Grønsberg med Hustru og 4 Børn autom lykkelig igaar.

Pastor Harstad er etterude paa en Missionsreise. Det er Steder østens for Hjeldene han nu besøger.

Wandelsæret siges at trives forsærligt i vestre Washington. De Træer, som blev utsat for saa Mar siden, lover et stort Uddybte om et Mar eller tv og har nu givet udmarket velsmagende Nødder. — T. T.

I forrige No. meldtes, at der var 42 Elever ved Universitetet. Nu er der 54, og det rygtes fra forskellige Steder, at flere vil komme. Fra Stanwood, Wash., t. Ex vil der komme 20, saa snart man blir færdige med Høstarbejdet.

Før den, som ønsker at få sine Børn vaccinerede, kan oplyses, at Doktor Norgren har saet tilsendt frist Vaccine, tilberedt fra Vaccineinstitutet i Kristiania, Norge. Benyt Lejligheden og kom straks, da Vaccinen vanstelig holder sig over en 3 Maaneder.

"Red River Tribune" for 19de Sept. anmelder Beretningen om Pacific Districts Synodemøde med følgende Ord:

"Beretningen om Pacific Districts Synodemøde er netop indkommet fra Lutheran Pub. House, Decorah, Iowa, og kostet kun 15 Cents. Foruden de almændelige Indberetninger, Rapporter osv. indeholder den en meget interessant, praktisk og belærende Ushandling om Kirkens Goder. Alene denne Ushandling er vel over 15 Cents, for ikke at tale om de mange vigtige Oplysninger den giver om Missionsarbejdet paa Beskytten. Ethvert Medlem bør være hjærtet med sit Samfunds Gjøremål, og det kan han ikke blive, uden at han forlaffer sig alle Synodalberetningerne."

De øvrige tre Districtsmøders Synodalberetninger er også høje rosende arbejde i Bladene. Alle fire Beretninger indbundne i Papibind kostet blot 65 Cents.

Hedt efter dem til "Luth. Publ. House", Decorah, Iowa.

Betalt for Herold.

Årets Underskrift, Decorah, Iowa. T. A. Pedersen, Blair, Wis., Ole Harstad, Dahlku, T. D., Mrs. A. Jacobson, Gris, Neb., Olus Donhone, St. Ansgar, Iowa, Miss Anna Thurstø, Blair, Wis., Miss Nellie Hernlund, Hegi, Wis., Mrs. Leo. A. Moes, Decorah, Iowa, huse 50 Garritt. Mrs. Birthe Easthuk, Faribault, Minn., \$2.

Tacoma, Wash., 27 Sept., 1895.

Hr. Rebækst:

Tillad mig at gjøre Dem opmærksom paa en Fejlkørselse, som findes i sidste Nummer af "Herold", 25de ds. Der staar under Overskrift "Abningsfest" blandt andet: "Da Prof. Sperati har overtaget Betjeningen af Tacoma Mgh., som blev presels ved at Pastor Bolstad flyttede til Iowa, saa har han flyttet til Tacoma", osv. Grunden, hvorfor jeg flyttede til Tacoma, er ikke den, at jeg har overtaget Betjeningen af Tacoma Mgh.; men Grunden er, som De vel selv ved, den, at jeg ikke længere har nogen Ansættelse ved "P. L. U." Desuden har jeg ikke overtaget Betjeningen af Tacoma Mgh., men blot boet at hjælpe den, saa godt jeg formaar, indtil den kan få Preist.

Jeg harber, disse Linier vil saa en Blads i det kommende Nummer af Dres' Blad. *Vedbædigst*

Carlo A. Sperati.

* * *

Paa Grund af at Ned. Past. Christensen, for Tiden et i Stanwood, under Lægebehandling, saa paaliggir det mig at fremkomme med en liben Undskyldning, da det var mig, som stred Stykket med Overskrift: "Abningsfest".

Jeg var nylig kommen hjem fra en Rejse i Østen og havde hørt, at Prof. Sperati havde overtaget Betjeningen af Tacoma Mgh., som var ukant. For Lydeligheds Skyld burde jeg have tilstillet "midlertidig."

Jeg havde ogsaa hørt, at han ikke havde nogen Ansættelse ved "P. L. U.", men havde dog forstået det saa, at han var villig til at yde "P. L. U." musikalsk Undervisning, hvis der kunde blive mange nok, som vilde tage Information i Musik.

Til behagelig Undervisning tjener, at der nu er 8 Elever, som vil tage Musikkundervisning og Prof. Sperati er anmodet om at komme herud og undhandle med dem. T. Larsen.

Pacific Lutheran University.

Begynder, om Gud vil, sit andet Skoleaar, den 19de September 1895. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade gutter og Børn modtages som Elever, og der fraves af dem, at de ere villige til at arbeide med Hid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Skorthand og Typewriting betales hverdelt. Værelse Kost fra 25 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen.

I Barvestoler gives Undervisning i Reklam og Reklammasjon i de hovedsageligt Commonstofscy. Undervisning i denne Afsaling er: Skolepenge 1cts. Værelse 1cts. Kost for Øste rader 12 Gar \$1.25, for Øste over 12 Gar \$1.50 om Ugen.

Ansigtninger om Dragelse indhæder snarest muligt til Ven. A. Harstad, Parkland, Pierce Co., Wash.

Syndens Solden. Denne rum aldrig hører man om Stele ublænt den, som tjener Djævelen paa Grund af lang Dag og lidet Betaling.

